

PETŐFI SÁNDOR:

RESPUBLIKA

*Respublika, szabadság gyermeke
S szabadság anyja, világ jótevője,
Ki bujdosol, mint a Rákócziak,
Köszöntelek a távolból előre!*

*Most hódolok, midőn még messze vagy,
Midőn még rémes átkozott neved van,
Midőn még, aki megfeszíteni
Kész tégedet, azt becsülik legjobban.*

*Most hódolok, most üdvözöllek én,
Hisz akkor hódolód elég lesz,
Ha a magasból ellenédre majd
A véres porba diadallal nézsz.*

*Mert győzni fogsz, dicső republika,
Bár vessen ég és föld elébe gátot,
Miként egy új, de szent Napóleon,
Eltoglalod majd a kerek világot.*

*Kit meg nem térít szép szelíd szemed,
Hol a szeretet oltárlángja csillog,
Majd megteríti azt szilaj kezed,
Melyben halálos vésznek kardja villog.*

*Te léssz a győző, a diadalív
Ha elkészül, a te számodra léssen,
Akár virágos tarka pázsiton,
Akár a vérnek vörös tengerében!*

*Szeretném tudni, ott leszek-e én
A győzelmi fényes ünnepélyen?
Vagy akkorára már tán elvisz az
Engészet s ott lenn tart a sirba' mélyen? —*

*Ho meg nem érem e nagy ünnepet,
Barátim, emlékezzetek meg rólam...
Republikanus vagyok s az leszek
A föld alatt is ott a koporsóban!*

*Jertek ki hozzám, s ott kiáltatok
Stromnál éljent a republikára,
Meghallom én azt, s akkor béke száll
Ez üldözött, e fájó szív porára.*

FÖLTÁMADOTT A TENGER. . .

*Föltámadott a tenger,
A népek tengere;
Ijesztve eget, földet,
Szilaj hullámokat vet
Rémitő ereje.*

*Látjátok ezt a táncot?
Halljátok e zenét?
A kik még nem tudlátok,
Most megtanulhatjátok,
Hogyan mulat a nép.*

*Reng és üvölt a tenger,
Hánykódnak a hajók,
Súlyednek a pokolra,
Az árbóc és vitorla
Megtörve, tépve lóg.*

*Tombold ki, te özönvíz,
Tombold ki magadat,
Mutasd mélységes medred,
S dobáld a fellegekre
Bőszült tajtékodat;*

*Jegyezd vele az égre
Örök tanúságul:
Habár fölül a gálya,
S alúl a víznek árja,
Azért a víz az úr!*